Lietas arhīva Nr. K71-0784-21/16
ECLI:LV:VRT:2021:1020.11170033420.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Limbažos 2021. gada 20. oktobrī

Vidzemes rajona tiesa tiesnese Aija Miķelsone izskatīja rakstveida procesā krimināllietu, kurā tiek apsūdzēts /pers. A/ personas kods /personas kods/, deklarētā dzīves vieta /adrese A/, paziņojis dzīves vietu /adrese B/, noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 170. pantā.

Aprakstošā daļa

Apsūdzētais izvairījās no tiesas nolēmuma pildīšanas, ar kuru uzlikts pienākums apgādāt savus bērnus un dot tiem uzturu, un proti:

Ar Gulbenes rajona tiesas 2014. gada 19. marta spriedumu civillietā Nr.C14019314, kas stājies likumīgā spēkā 2014. gada 23. aprīlī, no /pers. A/ sākot ar 2014. gada 24. janvāri, piedzīti uzturlīdzekļi par labu /pers. B/ bērnu /pers. C/ un /pers. D/ uzturam 30% apmērā ik mēnesi no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša algas līdz bērnu 18 gadu vecumam.

No 2014. gada 23. aprīļa apsūdzētais nepildīja ar minēto tiesas spriedumu uzlikto pienākumu, līdz ar to Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācija 2014. gada 27. jūnijā pieņēma lēmumu Nr.1-8/43737-3883 no 2014. gada 27. jūnija izmaksāt iesniedzējai /pers. B/ uzturlīdzekļus /pers. D/ un /pers. C/ uzturam katrai 78,26 EUR mēnesī.

Zinot par Gulbenes rajona tiesas 2014. gada 19. marta spriedumu un Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijas 2014. gada 27 jūnija lēmumu Nr.1-8/43737-3883, /pers. A/ laika periodā no 2014. gada 22. maija līdz 2019. gada 15. septembrim tīši un ilgstoši izvairījās apgādāt un dot uzturu saviem bērniem – /pers. D/ un /pers. C/, kā arī no 2019. gada 15. septembra līdz 2020. gada 28. septembrim turpināja izvairīties no pienākuma dot uzturu savam bērnam - /pers. C/, nemaksājot uzturlīdzekļus. /pers. A/, būdams darbspējīga persona, laika periodā no 2014. gada 22. maija oficiālu algotu darbu nestrādāja, kā arī nebija reģistrējies kā bezdarbnieks Nodarbinātības valsts aģentūrā. Tādējādi /pers. A/ sistēmiski un ilgstoši nepildīja iepriekš minēto tiesas spriedumu, izvairoties no pienākuma apgādāt un dot uzturu saviem bērniem.

Ar šīm darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 170. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

2021. gada 21. septembrī apsūdzētais /pers. A/ noslēdzis ar Vidzemes prokuratūras prokuroru Jāni Kajaku vienošanos par vainas atzīšanu un sodu, kuru lūdzis tiesai apstiprināt.

Arī prokurors lūdzis apstiprināt vienošanos, atzīt apsūdzēto /pers. A/ par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un piemērot sodu, par kādu panākta vienošanās.

Ar Vidzemes rajona tiesas tiesnese s 2021. gada 28. septembra lēmumu nolemts krimināllietu iztiesāt rakstveida procesā. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 540.[1] panta prasībām prokuroram un apsūdzētajam nosūtīts paziņojums, izskaidrojot, ka procesa dalībniekiem ir tiesības desmit dienu laikā pieteikt noraidījumu tiesnesim un iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā.

Noraidījums tiesnesei nav pieteikts. Iebildumi par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā tiesā nav saņemti.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 540.[1] panta trešo daļu, lietu rakstveida procesā izskata pēc lietā esošajiem materiāliem.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa secina, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina Krimināllikuma 170. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pierādīta pilnīgi ar visiem krimināllietas materiāliem.

Vienošanās noteiktais sods atbilst nodarījuma smagumam.

Prokurors ņēmis vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, to, ka izdarīts kriminālpārkāpums, ka apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma pēc Krimināllikuma 170. panta izdarīšanā atzīst pilnīgi.

Apsūdzētais neapstrīd inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par viņa atbildību mīkstinošo apstākli prokurors atzinis vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Krimināllikuma 48. pantā paredzētie atbildību pastiprinošie apstākļi apsūdzētā rīcībā nav konstatēti.

/pers. A/ sodāmības dzēstas, ir vairākkārt gada laikā sodīts administratīvi. Par darba vietu ziņu nav.

Krimināllikuma 170. panta sankcija paredz īslaicīgu brīvības atņemšanu vai naudas sodu. Saskaņā ar Krimināllikuma 35. pantu kriminālsoda mērķis, cita starpā, ir sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta ceturto daļu, brīvības atņemšanas sodu par mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tā kā apsūdzētais uzskatāms par nesodītu, prokurors pamatoti izvēlējies viņam sodu naudas soda veidā. Saskaņā ar Krimināllikuma 41. panta otrās daļas 1. punktu par kriminālpārkāpumu naudas sods nosakāms vienas līdz simts Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā.

Vienošanās noteiktais sods atbilst nodarījumu smagumam, prokurors ņēmis vērā, ka apsūdzētais ilgstoši izvairījies no pienākuma uzturēt savus bērnus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz secināto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 540.[1], 543. panta, tiesa

n o s p r i e d a :

Apstiprināt 2021. gada 21. septembrī apsūdzētā /pers. A/ ar Vidzemes prokuratūras prokuroru Jāņa Kajaku noslēgto vienošanos par vainas atzīšanu un sodu.

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 170. pantā un sodīt viņu pēc šī panta ar naudas sodu divu Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, kas ir 1 000 EUR (viens tūkstotis *euro)*.

Naudas sods jāsamaksā 30 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā. Konta Nr.LV34TREL1060191011100, saņēmējs Valsts kase. Iemaksas mērķi norādot krimināllietas numuru, vārdu, uzvārdu, personas kodu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā, iesniedzot kasācijas sūdzību Vidzemes rajona tiesā.

Vidzemes rajona tiesas tiesnese tiesnese A.Miķelsone